

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl soudcem Mgr. Janem Šmakalem ve věci

žalobce: V. F., narozen X,
bytem H. 127, H.,

proti
žalované: Česká správa sociálního zabezpečení,
sídlem Křížová 25, 150 00 Praha,

o žalobě proti rozhodnutí žalované č. j. X ze dne 17. 2. 2020,

takto:

- I. Rozhodnutí žalované č. j. X ze dne 17. 2. 2020 se ruší a věc se vrací žalované k dalšímu řízení.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalovaná přiznala žalobci invalidní důchod pro invaliditu druhého stupně. Podle posudku lékaře Okresní správy sociálního zabezpečení Plzeň-sever totiž dospěla k závěru, že pracovní schopnost žalobce poklesla o 50 %. Podle § 39 odst. 2 písm. b) zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, se jedná o invaliditu druhého stupně, jestliže pracovní schopnost pojištěnce poklesne nejméně o 50 %, nejvíce však o 69 %.
2. Žalobce proti tomuto závěru brojil námitkami, v nichž tvrdil, že posudek nesprávně zohlednil jeho zdravotní potíže. Podle posudku žalobce trpí sklonem k inkontinenci a

Shodu s prvopisem potvrzuje J.P.

algiím. Ve skutečnosti se však nejedná o sklon, nýbrž o plně rozvinutou inkontinenci stolice způsobující pokles pracovní schopnosti o 70 %. Proto měl být žalobci přiznán invalidní důchod třetího stupně. Žalovaná namítané rozhodnutí zcela změnila, když žalobci přiznala invalidní důchod pro invaliditu prvního stupně (vyplácený ovšem ve výši invalidního důchodu pro invaliditu stupně druhého). V řízení o námitkách nechala vypracovat posudek svým lékařem, z něhož vyplynulo, že hlavní příčinou nepříznivého zdravotního stavu žalobce spadal pod kapitolu XIII (Postižení svalové a kosterní soustavy), oddíl E (Dorzopatie a spondylopatie), položku 1c (Bolestivý syndrom páteře včetně stavů po operaci páteře nebo po úrazech páteře, degenerativní změny páteře, výhřezy meziobratlových plotének; se středně těžkým funkčním postižením) přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb., kterou se stanoví procentní míry poklesu pracovní schopnosti a náležitosti posudku o invaliditě a upravuje posuzování pracovní schopnosti pro účely invalidity (vyhláška o posuzování invalidity). Pro míru poklesu pracovní schopnosti u tohoto postižení vyhláška o posuzování invalidity stanovuje rozmezí 30–40 %. Lékař žalované hodnotil pokles pracovní schopnosti žalobce na horní hranici daného procentního rozmezí, tj. na 40 %, což odpovídá invaliditě prvního stupně. Pokles pracovní schopnosti ve smyslu § 3 a § 4 citované vyhlášky lékař žalované nezaznamenal, poněvadž u žalobce neproběhly posudkově významné komorbiditity a, dále, žalobce mohl působit ve vyučeném oboru, pouze však v kratší denní pracovní době.

3. Proti rozhodnutí žalované žalobce brojil žalobou, v níž namítal, že hodnocení žalované bylo v rozporu s nálezy lékařů-specialistů. Tyto nálezy podle žalobce lékař žalované nezohlednil. Žalobce nebyl na projednání svého zdravotního stavu pozván. Proto si lékař žalované nedokázal učinit odpovídající představu o žalobcově zdraví. Pokud by žalobcův zdravotní stav žalovaná hodnotila správně podle vyhlášky o posuzování invalidity, musela by pokles jeho pracovní schopnosti shledat v rozsahu nejméně 80 %. Žalobce pokládal napadené rozhodnutí za vydané na základě nedostatečně zjištěného skutkového stavu.
4. Ve vyjádření k žalobě žalovaná napadené rozhodnutí hájila jakožto podložené úplným, srozumitelným a přesvědčivým lékařským posudkem.
5. Žaloba je důvodná.

Obecná východiska pro posouzení věci

6. Předmětem řízení bylo posouzení nároku žalobce na invalidní důchod, tedy na dávku podmíněnou dlouhodobě nepříznivým zdravotním stavem. Podle § 39 odst. 1 a 2 zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, platí, že pojištěnec je invalidní, jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nastal pokles jeho pracovní schopnosti nejméně o 35 % (odst. 1). O invaliditu prvního stupně se jedná, jestliže pracovní schopnost pojištěnce poklesla nejméně o 35 %, avšak nejvíce o 49 % [odst. 2 písm. a)]. O invaliditu druhého stupně se jedná, jestliže jeho pracovní schopnost poklesla nejméně o 50 %, avšak nejvíce o 69 % [odst. 2 písm. b)]. O invaliditu třetího stupně se jedná, jestliže jeho pracovní schopnost poklesla nejméně o 70 % [odst. 2 písm. c)].
7. V přezkumném řízení soudním jsou k posouzení zdravotního stavu a pracovní schopnosti osob i k zaujetí posudkových závěrů o invaliditě ze zákona povolány posudkové komise (§ 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení). V soudní praxi je důkaz posudkem posudkové komise chápán jako případ předepsaného důkazu (srov. rozsudek NSS č. j. 2 Ads 58/2003-75 ze dne 4. 12. 2003, č. 133/2004 Sb.

NSS).

8. Soud hodnotí posudek jako každý jiný důkaz v rámci volného hodnocení důkazů (§ 77 odst. 2 s. ř. s.). Nejsou-li namítány jiné vady řízení, soud v řízení o žalobě proti rozhodnutí orgánů sociálního zabezpečení ve věci invalidity ověřuje pouze to, zda je posudek posudkové komise úplný a přesvědčivý (např. rozsudek NSS č. j. 4 Ads 13/2003-54 ze dne 25. 9. 2003, č. 511/2005 Sb. NSS), případně – namítá-li to žalobce – zda byla příslušná posudková komise řádně obsazena (např. rozsudek NSS č. j. 6 Ads 11/2013-20 ze dne 15. 5. 2013). Posudek, který splňuje požadavek úplnosti a přesvědčivosti a který se vypořádává se všemi rozhodujícími skutečnostmi, bývá zpravidla rozhodujícím důkazem pro posouzení správnosti a zákonnosti přezkoumávaného rozhodnutí (např. rozsudek NSS č. j. 4 Ads 61/2010-63 ze dne 11. 11. 2010, č. 2240/2011 Sb. NSS).
9. Z těchto důvodů si soud vyžádal, aby posudková komise, konkrétně odbor posudkové služby v Plzni, vypracovala posudek o zdravotním stavu žalobce.

Zjištění stavu žalobce

10. Posudková komise dospěla k závěru, že pracovní schopnosti žalobce k datu vydání napadeného rozhodnutí poklesly nejméně o 50 %, a proto se v jeho případě jednalo o invaliditu druhého stupně podle § 39 odst. 2 písm. b) zákona o důchodovém pojištění. Invalidita vznikla ke dni 9. 9. 2019. Posudková komise u žalobce shledala postižení, jak ho vymezuje kapitola XIII, oddíl E, položka 1c přílohy k vyhlášce o posuzování invalidity, tj. středně těžké funkční postižení jednoho nebo více úseků páteře s omezením některých denních aktivit. Pro míru poklesu pracovní schopnosti u tohoto postižení vyhláška o posuzování invalidity stanovila rozmezí od 30 do 40 %. Kvůli neschopnosti žalobce využívat dosažené vzdělání, zkušenosti a znalosti zvýšila posudková komise dle § 3 odst. 2 vyhlášky o posuzování invalidity horní hranici procentního rozmezí o 10 %, celkově tak činí 50 %. Za datum vzniku invalidity posudková komise určila den 9. 9. 2019, tj. vydání lékařského nálezu praktické lékařky MUDr. M. C. Posudková komise se shodla s posudkovými závěry lékaře Okresní správy sociálního zabezpečení Plzeň-sever. *Byť podle žalobce trvá jeho inkontinence od operace v roce 2007, ze zdravotní dokumentace tato skutečnost nevyplývá. Není totiž doloženo doporučení vyšetření na neurologii.*
11. Posudek splňuje formální náležitosti vyžadované § 7 vyhlášky o posuzování invalidity, včetně závěru o tom, že žalobce není schopen fyzicky náročné práce. Vůči jeho obsahu však žalobce vznesl námitky, podle nichž posudková komise opět nevzala v potaz nálezy dr. C. a dr. J., kteří stanovili diagnózu inkontinence stolice. Pokud posudkové komisi tyto zprávy nestačily, měla žalobce doporučit k dalšímu vyšetření. Sám žalobce k vyšetření jít nemůže.
12. Posudek ovšem na tuto námitku poskytuje úplnou odpověď: posudkové komisi byly známy závěry z chirurgického a ortopedického vyšetření. Podle odborného posouzení posudkové komise však *nelze dospět k závěru o inkontinenci bez neurologického vyšetření, které doporučil chirurg*. Obsahově se tedy posudek úplně vypořádal s námitkami žalobce a s lékařskými zprávami, které předložil v řízení před soudem. K tomu lze jen dodat, že žalobcem doložená zpráva z ortopedické ambulance pouze konstatuje výsledky chirurgického vyšetření, nejde o vlastní závěr dr. J. Soud proto posudek vyhodnotil jako úplný a přesvědčivý.
13. Protože posudek splňuje požadavky setrvalé kladené na tento typ důkazu, řádně prokazuje

Shodu s prvopisem potvrzuje J.P.

skutkový stav k datu vydání napadeného rozhodnutí žalované. Jasně z něj plyne, že pokles pracovní schopnosti žalobce v míře 50 %, což podle § 39 odst. 2 písm. b) zákona o důchodovém pojištění odpovídá invaliditě druhého stupně, byl dán ke dni 9. 9. 2019.

Závěr

14. Jelikož žalovaná v námitkovém řízení vycházela z toho, že žalobce je invalidní pro invaliditu prvního stupně, bylo její rozhodnutí založeno na nedostatečně zjištěném skutkovém stavu. Soud proto její rozhodnutí zrušil pro vady podle § 76 odst. 1 písm. b) s. ř. s. a věc jí vrátit k dalšímu řízení (§ 78 odst. 1, 4 s. ř. s.).
15. V dalším řízení je žalovaná povinna vydat nové rozhodnutí o námitkách žalobce ve smyslu § 88 odst. 8 zákona o organizaci a provádění sociálního zabezpečení ve spojení s § 90 odst. 1 písm. c) správního řádu. Žalovaná je v tomto řízení vázána skutkovým stavem zjištěným na základě provedení dokazování v soudním řízení, tedy že **invalidita druhého stupně žalobce vznikla ke dni 9. 9. 2019. Z toho bude vycházet při novém posouzení stavu žalobce (§ 78 odst. 6 s. ř. s.). Je na žalobci, aby žalované doložil výsledky neurologického vyšetření, které mu bylo doporučeno ke zjištění inkontinence.** Žalobcem požadované nařízení důkladného vyšetření v dopisu z 28. 8. 2020 není možné jednak proto, že tento dopis byl soudu doručen až po vyhlášení rozsudku, jednak proto, že úkolem posudkových lékařů i posudkových komisí primárně není vyšetřování posuzovaných osob, ale *pouze posudkové zhodnocení nálezů klinických lékařů, které jsou pro vypracování posudku podkladem*. Lékař či posudková komise sice mohou v případě pochybností o průkaznosti některých nálezů provést při jednání orientační vyšetření posuzované osoby, není to však třeba, byla-li pro vypracování posudku k dispozici dostatečně průkazná zdravotnická dokumentace (srov. rozsudek NSS č. j. 3 Ads 254/2016-64 ze dne 31. 10. 2017).
16. Procesně úspěšný žalobce by měl právo na náhradu nákladů, které účelně vynaložil proti neúspěšné žalované. Žádné však ze soudního spisu žádné neplynou (svá podání zasílal datovou schránkou). Žádný z účastníků tak nemá právo na náhradu nákladů řízení (§ 60 odst. 1 s. ř. s. *a contrario*).

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost u Nejvyššího správního soudu do dvou týdnů od jeho doručení. Lhůta je zachována, byla-li kasační stížnost podána u Krajského soudu v Plzni.

Plzeň 27. srpna 2020

Mgr. Jan Šmakal, v.r.
samosoudce